

Van Krieken Big Band boeit

BIMhuis Amsterdam

27 september 2007

Terwijl de licht- en geluidsman bezig waren de laatste puntjes op de i te zetten, ontvouwde zich op het podium van het Bimhuis de opstelling van de Laetitia van Krieken Big Band.

Deze uit 13 leden bestaande Big Band werd door jazzpianiste Laetitia van Krieken in 2005 opgericht om de grenzen van haar talenten op te zoeken. Een Bigband waarin strijkers en blazers een gelijke rol hebben kom je niet elke dag tegen. Laetitia heeft voor haar band een beroep gedaan op een aantal grote namen binnen de Nederlandse Jazz en Impro scène. Alleen al deze mensen op één tijdstip op hetzelfde podium te krijgen is al een verdienste op zich.

Het concert opende met het swingende October waarin een opvallende solo van Jasper Blom op tenorsax. Dit openingsstuk zette de toon voor het gehele concert: aparte maar ook mooie composities van de hand van Laetitia van Krieken. Alle stukken waren strak gearrangeerd en behoorlijk doorgecomponeerd, hierdoor bleef er weinig ruimte over voor uitgebreide solistische uitstapjes. Het experimentele samenspel van de strijkers in contrast met de swingende jazzsound van de rest van de band zorgde voor een mooie afwisseling in de groepssound. Ook de diverse variaties in ritme en klankkleur droegen bij aan deze verfrissende en vernieuwende Big Band stijl.

In het als derde gespeelde La Meuse, een gevoelig compositie en arrangement van Laetitia, was een hoofdrol weggelegd voor haar warme pianospel. Ook een hoofdrol voor trombonist Hans Sparla in dit stuk. Met zijn laag grommende trombonesound bracht hij het stuk tot een waardig slot.

In de volgende twee composities werd naar een duidelijke climax toegewerkt, waarbij in Childhood voor een introverte benadering werd gekozen en in het nummer Juli voor uitbundigheid.

Na de pauze pakte de band de draad op met het nummer Windfall (meevaller). Een 'meevaller' was inderdaad de sopraansolo van Mete Erker die ruimte kreeg voor een opzweepende solo. De band kwam tot leven door het gebruik van meer dynamiek. Er was ook iets meer ruimte voor de muzikanten om te soleren.

Zo speelde Ferhan Otay in het nummer S5 een swingende gitaarsolo en Herman van Haaren kreeg met een wervelende vioolsolo het publiek tot leven. En dat was nou net datgene dat voor de pauze ontbrak. In de overigens knappe arrangementen van Laetitia was de ruimte voor de solisten om vrij te kunnen improviseren re weinig aanwezig. De Laetitia van Krieken Big Band heeft met haar Big Bang een boeiend optreden neergezet dat vooral na de pauze diverse hoogtepunten kende.